

Όταν τα παιδιά μεγαλώνουν: 10 πράγματα που θα λείψουν σε κάθε μαμά

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

[28697-childhood_590_b](#)

Το έμβρυο που μεγάλωσε στην κοιλιά σας προκαλώντας εμετούς, πρήξιμο και συχνουρία κάποτε έρχεται στον κόσμο. Το μωρό που με αγωνία και στοργή φροντίζατε από τότε που δεν ζύγιζε περισσότερο από 3 κιλά, κάποτε γίνεται ένα μικροσκοπικό ανθρωπάκι που προσπαθεί να σταθεί όρθιο. Και το μικρό αυτό ανθρωπάκι που κλαίει, γκρινιάζει, απαιτεί, δίνει γλυκά φιλιά και σας συνέστησε στη μητρότητα, κάποτε γίνεται ένας έφηβος που δεν σηκώνει πολλά-πολλά και που δεν καταδέχεται την φροντίδα σας.

Το πιτσιρίκι που κρέμεται από τη φούστα σας σήμερα, αύριο-μεθαύριο θα φύγει απ' την προσεκτικά φτιαγμένη φωλιά που έχετε φτιάξει γι' αυτό. Και τότε, θα σας λείψει πολύ. Θα σας λείψει κάθε μικρή στιγμή μαζί του. Όπως...

1. Το να του κρατάς το χέρι όταν περπατάτε μαζί. Μεγαλώνοντας και μπαίνοντας στην εφηβεία θα το θεωρεί σχεδόν προσβλητικό. Έχουμε ωστόσο μια πιθανότητα, μεγαλώνοντας, να το αποζητήσει ξανά...

2. Να έρχεται ακροπατώντας στο κρεβάτι σου τα Σαββατοκύριακα και να χώνεται στην αγκαλιά σου. Και μετά, παρέα να χουζουρεύετε και να λέτε νυσταγμένα γλυκόλογα. [love \(1\)](#)

3. Θα μας λείψει να το φροντίζουμε όταν είναι άρρωστο. Κάποτε, ο μικρός μας θησαυρός δεν θα μένει πια μαζί μας. Θα βρίσκεται μακριά από το σπίτι του (και πολύ καλά θα κάνει) και θα πρέπει να θυμηθεί μόνος του την αντιβίωση, να φτιάξει μόνος του κοτόσουπα και να κοιμηθεί χωρίς αναλγητικό φιλάκι από τη μαμά.

4. Και, μιλώντας για φιλάκια, οπωσδήποτε όταν τα παιδιά μεγαλώσουν θα μας λείψουν αφάνταστα τα παχουλά, μυρωδάτα φιλιά. Αυτά που τώρα μας αφήνουν με ευχαρίστηση να τους δίνουμε στο λαιμό, στην κοιλίτσα, στα τροφαντά μάγουλα. Και ίσως, λίγο περισσότερο, να μας λείψουν τα δικά τους φιλάκια.

5. Θα μας λείψει να μας διακόπτουν όταν μιλάμε και να τραβάνε το μανίκι μας και να επαναλαμβάνουν «Μαμάαα» διακόσιες φορές, γιατί κάποτε θα ζητάμε την προσοχή τους και αυτά θα μας τη δίνουν... τσιγκούνικα, ενήλικα, μετρημένα.

6. Κάποτε θα αναπολούμε με αγάπη την γκρίνια, το κλάμα και τις παραπονιάρικες φωνές και θα χαμογελάμε χαζά στην ανάμνησή τους. Γιατί τότε θα θυμόμαστε σαν σε όνειρο την εποχή που η μαμά μπορούσε να λύσει κάθε πρόβλημα.

7. Να στολίζουμε όλοι μαζί το δέντρο τα Χριστούγεννα, να διαλέγουμε με επιμέλεια την αποκριάτικη στολή, να βάφουμε αυγά (και να τα σπάνε) το Πάσχα. Ναι, χωρίς αμφιβολία, όταν οι γιορτές θα κάνουν την εμφάνισή τους, η νοσταλγία για τα παιδικά τους χρόνια θα κορυφώνεται...

8. Ναι, είναι εγωιστικό, όμως όταν μεγαλώσουν θα μας λείψει πολύ το πόση ανάγκη μας έχουν. Εννοείται πώς κάθε παιδί πρέπει να ανοίγει τα φτερά του -αυτή η πορεία από την παιδικότητα προς την αυτονομία όμως είναι για κάποιους (μαντέψτε για ποιους) αρκετά σκληρή.

9. Θα μας λείψει να ξεκαρδίζονται με τα αστεία μας, να λένε «σ' αγαπάω, μαμά» δέκα φορές τη μέρα, να πανηγυρίζουν όταν τα επιβραβεύουμε, να τρελαίνονται να περνούν χρόνο μαζί μας. Θα το πούμε χωρίς ντροπή: θα μας λείψει πολύ να είμαστε το πρότυπό τους και όλος τους ο κόσμος. Ειδικά όταν αρχίσουν -εύλογα και εύστοχα- να μας κριτικάρουν, όταν γίνουν ισάξιοί μας, ξύπνιοι και κάπως ειρωνικοί ενήλικες.

10. Θα μας λείψει να αποκοιμούνται στην αγκαλιά μας και εμείς να τα κοιτάζουμε σαν χαζοί με τις ώρες. Θα έρθει η ώρα που τα παραμύθια θα δοθούν σε κάποιο άλλο παιδάκι και η πόρτα του δωματίου θα κλειδώνει. Και τότε, δεν θα έχει πια φιλάκι για καληνύχτα.

Τα παιδιά μένουν παιδιά για πολύ λίγο. Κι αυτό αξίζει όλη μας την προσπάθεια να απολαύσουμε ακόμη και τις πιο μικρές, τις πιο μαρτυρικές, τις πιο καθημερινές στιγμές. Γιατί πριν προλάβουμε να πούμε «κύμινο», πριν ανοιγοκλείσουμε τα μάτια μας, το μικρό μας αγοράκι θα είναι ένας μουντρούχος, χαριτωμένα αδέξιος νεαρός ενήλικας που θα μουρμουρίζει «Άσε με ρε μάνα με τις υπερβολές σου...».

από Φοίβη Γλύστρα

Πηγή: mama365.gr